

Петровден, а се връщат обратно към Чавъловден. И тук драгомани-
нит предварително пазари декарите жито, които ще жънат, понякога
дава предварително каларо на хората. Един ожънат декар струва 30-
40 лева. Ако жътварите "слезли от Балкана" са много, драгоманини-
ти разпределят на по-малки групи и ги изпраща в съседни села.

Жомичетата ходят да жънат "на ромъня", за да припечелват
"малко пари", които получават според работата която извършват. На
най-младите и неопитни жътвари дават най-малка плата. Най-много
получават тези, които карат чакъма. По неопитните жътвари жънат
"на козата" т.е. в края на определения за жътва чакъм. Жътвения
ден започва сутрин рано, след като се "дигни росата" от нива-
та. Жътварите се разпределят според естеството на работата,
която извършват, едни жънат, други връзват сноши. Мъне се "по
ситото", а не срещу него. Започва този, който е с "най-лека ръка".
Най-отпред "на чакъма" застава мъж наречен "чакъмджия" или най-
първата и твърдата жена или мома, наречена "чакъмджийка", на-
края жънат най-възрастните и неопитните. Изпреварващите жътвари
помагат на изоставащите "на козата" или "курука". Наредването на
жътварите на чакъма става на около два метра разстояние един
от друг. Едни жътварите, които жънат "твърдат връзвачите", задра-
жат мъже, защото връзването изисква голямо усилие. Обикновено на
5-6 жътварики, едни връзват връзки сношите, които му подават
едно момче. Жътварите жънат наведени, в дясната си ръка държат
стъбла, а в лявата паламариката, с която обгръщат стъблата на жито-
то. Обикнатите стъбла при едно рязане със сърп наричат "една
ръка" или "ръкойка". От четири ръкойки се връзва един сноп.

Връзвачите от вечерта приготвят необходимите "въжета"
за връзване на сношите, като събират по-дълги стъбла от житото.